

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 10 maja 1948,

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych w sprawie zwalniania od powszechnego obowiązku wojskowego obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą, ubiegających się o obce obywatelstwo.

Na podstawie § 35 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej z dnia 7 lutego 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 131), wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reformy Rolnych oraz Komunikacji w sprawie wykonania ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym, zarządza się, co następuje:

§ 1. Prośby stale zamieszkałych za granicą obywateli polskich podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, a nie pełniących czynnej służby wojskowej, o zwolnienie od powszechnego obowiązku wojskowego z tytułu ubiegania się o uzyskanie obcego obywatelstwa, rozstrzyga ją kierownicy właściwych urzędów konsularnych R. P.

§ 2. 1. Za obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą należy uważać obywateli polskich zamieszkałych poza granicami Państwa Polskiego i mających tam stałe źródło zarobkowania.

2. Obywateli polskich przebywających za granicą, którzy wyjechali nielegalnie z kraju, należy uważać pod względem wykonania powszechnego obowiązku wojskowego za obywateli polskich czasowo przebywających za granicą. Podlegają oni w sprawach związanych z wykonywaniem powszechnego obowiązku wojskowego krajowym władzom administracji ogólnej, chyba, że udowodnią, iż po nielegalnym wyjeździe w celach zarobkowych z kraju, przenieśli za granicę swe miejsce zamieszkania i uzyskali tam stałe źródło zarobkowania.

3. Rozstrzygnięcie, czy obywatel polski ma być uważany za stale zamieszkałego za granicą, należy do kierownika właściwego urzędu konsularnego R. P.

§ 3. 1. Do prośby powinny być dołączone w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie:

- wyciąg aktu urodzenia (dokument zastępczy) swój oraz osób, które na podstawie art. 13 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 44), mają wraz z proszącym utracić obywatelstwo polskie.
- wyciąg aktu małżeństwa, jeżeli proszący pozostaje w związku małżeńskim,
- dowód obywatelstwa polskiego,
- przyrzeczenie przyjęcia do związku państwa obcego, jeżeli w myśl przepisów państwa, o którego obywatelstwo proszący ubiega się, tego rodzaju dokumenty są wydawane.

2. Właściwe urzędy konsularne badają, czy do prośby dołączone są potrzebne dokumenty oraz przeprowadzają w razie potrzeby dochodzenia celem ustalenia niewątpliwego stanu rzeczy.

§ 4. 1. O udzielonym zwolnieniu od powszechnego obowiązku wojskowego kierownik urzędu konsularnego zawiadamia zwolnionego przez doręczenie mu poświadczenia według załączonego wzoru (zał. Nr. 1) i odbiera od niego wojskowe dokumenty osobiste (zaświadczenie).

2. O udzielonym zwolnieniu kierownik urzędu konsularnego zawiadamia ponadto powiatową władzę administracji ogólnej ostatniego miejsca zamieszkania w kraju. Jeżeli zwolniony zamieszkiwał ostatnio w miejscowości, znajdującej się na terytorium odstąpionym ZSRR, kierownik urzędu konsularnego zawiadamia o zwolnieniu Ministerstwo Administracji Publicznej.

§ 5. 1. O odmowie zwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowego kierownik urzędu konsularnego zawiadamia proszącego przez doręczenie mu odpisu odmownej decyzji według załączonego wzoru (zał. Nr. 2).

2. Od decyzji odmownej przysługuje proszącemu odwołanie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia doręczenia. Odwołanie powinno być wniesione do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem urzędu konsularnego, który wydał odmowną decyzję.

3. Odwołanie rozstrzyga Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej względnie Ministrem Ziem Odzyskanych.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

(—) Michał Żymierski Marszałek Polski

MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH

(—) Z. Modzelewski.

(zał. nr 1 do zarządzenia)

Nazwa i siedziba
urzędu konsularnego R. P.
Nr. dziennika.

POŚWIADCZENIE.

Obywatel (imię i nazwisko), urodzony (dzień, miesiąc, rok) w (miejscowość, gmina, powiat), ostatnio zamieszkały w kraju, w (miejscowość, gmina, powiat), obecnie stale zamieszkały w (miejscowość, gmina, powiat, kraj), zwolniony został decyzją Nr. z dnia od powszechnego obowiązku wojskowego na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 220) oraz § 35 rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 lutego 1938 r. do powyższej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 131) — z tytułu ubiegania się o obywatelstwo (nazwa państwa obcego).

Zwolnienie od powszechnego obowiązku wojskowego jest ważne na przeciąg jednego roku, licząc od dnia doręczenia zwolnionemu niniejszego poświadczenia.

(Siedziba urzędu konsularnego, dnia 19 . . . r.
Kierownik Urzędu Konsularnego R. P.

(—) Pieczęć okrągła. (własnoręczny podpis).

(zał. nr 2 do zarządzenia).

Nazwa i siedziba
urzędu konsularnego R. P.
Nr. dziennika

D e c y z j a.

Prośbę obywatela (imię i nazwisko), urodzonego (dzień, miesiąc i rok urodzenia) w (miejscowość, gmina, powiat), ostatnio zamieszkałego w kraju w (miejscowość, gmina, powiat), obecnie zamieszkałego w (miejscowość, gmina, powiat, kraj) z dnia o zwolnienie od powszechnego obowiązku wojskowego z tytułu ubiegania się o obywatelstwo (nazwa obcego państwa) załatwiam odmownie na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 220).

Uzasadnienie odmowy:

.
.
.
.
.

Od tej decyzji służy odwołanie w terminie 14-dniowym, licząc od dnia doręczenia decyzji proszącemu. Odwołanie należy wnieść do Ministra Obrony Narodowej za pośrednictwem Urzędu Konsularnego R. P. w (siedziba urzędu)

(Siedziba urzędu), dnia 19 . . . r.

Kierownik Urzędu Konsularnego R. P.

(—) Pieczęć okrągła (własnoręczny podpis).